

XI. 4. udvalg.

forsamlingsresolution om, at Antigua har opnået fuld selvstyre i henhold til pagtens kap. XI, skal Storbritannien fortsætte med at give oplysninger i henhold til pagtens art. 73.e om disse områder, (oper. 4), *opfordrer* de administrerende magter til at indsende oplysninger i henhold til pagtens art. 73.e såvel som de fyldigst mulige oplysninger om den politiske og forfatningsmæssige udvikling i områderne, (oper. 5), Endelig *anmoder* de pågældende administrerende magter om at indsende oplysninger så tidligt som muligt og senest seks måneder efter udløbet af det administrative år i området, (oper. 6).

Resolutionsforslaget blev vedtaget i 4. udvalg den 11. december 1970 med 71 stemmer for, 2 imod (Portugal og Sydafrika), medens 15 afstod (vestlige, herunder de nordiske lande). Plenarforsamlingen vedtog den 14. december 1970 resolutionsforslaget med 86 stemmer for, 2 imod, medens 18 afstod. Stemmemønstret var som ved afstemningen i udvalget (Res. 2701 (XXV)).

Forud for afstemningen såvel i udvalget som i plenarforsamlingen anmodede Storbritannien om delafstemning på oper. 4. Da resolutionsforslagsstillerne i begge tilfælde modsatte sig delafstemning, blev anmodningen sat til afstemning og nedstemt med henholdsvis 27 (vestlige, herunder de nordiske) for, 54 imod, medens 20 afstod i udvalget og 27-50-29 i plenarforsamlingen.

Fiji-spørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 65).

Ved spørgsmålets behandling i 4. udvalg den 8. oktober 1970 fandt der, under henvisning til at Fiji ville opnå selvstændighed den 10. oktober 1970, ingen debat sted. Udvalget bemyndigede formanden til at tilstille generalforsamlingens præsident en skrivelse, hvori udvalget erklærer at have afsluttet sin behandling af Fiji-spørgsmålet.

Plenarforsamlingen tog på sit møde den 13. oktober 1970 udvalgets erklæring til efterretning.

Oman-spørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 66).

Oman-spørgsmålet behandlede i 4. udvalgs generaldebat vedrørende samtlige koloniproblemer bortset fra Namibia, Sydrho-

desia og Portugals kolonier. Spørgsmålet blev næsten udelukkende berørt i arabiske og enkelte nordafrikanske landes indlæg og i de pågældende tilfælde uden udførlig omtale. I indlæggene hævdedes, at Storbritannien på grund af områdets strategiske og økonomiske (olie) betydning fastholdt sit herredømme over Oman. Oman-sagen var et typisk eksempel på, at de imperialistiske magter førte en politik, der satte internationale monopoler i stand til at udplyndre koloniområdernes befolkning og deres rigdomme. Fra Syriens indlæg kan nævnes en kraftig bebrejdelse mod Storbritannien for ikke i det mindste at have sørget for en politisk, økonomisk og social uddannelse af Omans befolkning, der stadig førte en primitiv tilværelse og manglede skoler og hospitaler. Syrien fandt, at opretholdelse af militærbaseerne i Oman var en alvorlig trusel mod områdets befolkning og mod den internationale fred og sikkerhed.

Storbritannien afviste fortsat FN's kompetence i spørgsmålet under henvisning til, at Oman ikke er en koloni, idet Sultanatet Muscat og Oman er en uafhængig suveræn stat. Storbritanniens repræsentanter udvandrede under udvalgets behandling af sagen.

Et afro-asiatisk resolutionsforslags operative del *bekræfter* de på 21., 22., 23. og 24. generalforsamling vedtagne resolutioner vedrørende Oman (oper. 1) og befolkningens ret til selvstændighed og til områdets naturressourcer (oper. 2), *opfordrer* den britiske regering til fuldtud at gennemføre kolonideklarationen og andre relevante resolutioner (oper. 3), samt *anbefaler* at særorganisationerne og vedkommende internationale institutioner indenfor grænserne af deres aktiviteter og i samarbejde med og gennem vedkommende regionale organisationer studerer mulighederne for at yde bistand til imødekommelse af befolkningens uddannelsesmæssige, tekniske og sundhedsmæssige behov (oper. 4), *opfordrer* generalsekretæren til i konsultation med koloniudvalget at intensivere udbredelse af information om forholdene i territoriet (oper. 5) og koloniudvalget til at følge udviklingen i området og rapportere til 26. generalforsamling.

Resolutionsforslaget blev vedtaget i 4. udvalg den 11. december 1970 med 57 stemmer for (afro-asiatiske, kommunistiske lande samt Argentina, Chile, Cuba, Ecu-